

PARAULA VIVA. UN
HOMENATGE MUSICAL
A JOAN MARAGALL

7 DE MARÇ A LES 19 H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA -
PETIT PALAU

Compra la teva entrada a
d.ara.cat/paraulaviva

32

XAVIER
BOSCH

periodista i escriptor

El panorama de la cúpula
policial espanyola està
quedant galdós. L'expressió
"les clavegueres de l'Estat"
no era una metàfora

20

EUGÈNIA BIETO

Coordinadora Catalana de Fundacions

L'avantprojecte de llei del
Sistema de Salut ha de
diferenciar amb claredat
entre gestió mercantil i
gestió no lucrativa

EFE

P 04-06

Què passarà amb els acords comercials?

Maten a trets un home armat que volia
entrar al complex de Mar-a-Lago de Trump

P 08

TENSIÓ AL PRÒXIM ORIENT

L'Iran blindada el règim i ja es prepara per a un atac dels Estats Units

La via diplomàtica continua oberta,
però les dues parts han intensificat
els preparatius militars a l'estret

Khamenei planeja quatre nivells de
successió per a alts càrrecs en cas
de mort, inclosa la d'ell mateix

P 26-27

EUROPA PRESS

3-0

Un Barça solvent recupera el lideratge de la Lliga

El Camp Nou es posa dempeus per rebre Pedri, que disputa els darrers 25 minuts d'un plàcid triomf contra el Llevant.
L'equip no desaprofita l'ensopegada del Madrid en un enfrontament on brilla Cancelo i Bernal torna a marcar

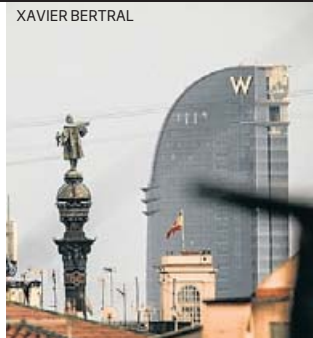
P 19

Catalunya
guanya quasi
3.000 milions
amb el canvi de
seus socials

P 14-15

L'escola
privada
esquiva
la caiguda
demogràfica

XAVIER BERTRAL

P 18

Barcelona
ja és la ciutat
que capta més
inversió hotelera
de l'Estat

DIRECTORA ESTHER VERA
DIRECTOR ADJUNT IGNASI ARAGAY
ADJUNT A DIRECCIÓ AGUSTÍ SALA
DIRECTOR GENERAL PABLO CASALS
SUBDIRECTORS DAVID MIRÓ CATALINA SERRA JORDI CORTADA CARLA TURRÓ ENRIC BORRÀS ABELLÓ ELENA FREIXA

POLÍTICA ALEIX MOLDES
INTERNACIONAL FRANCESC MILLAN
SOCIETAT GEMMA GARRIDO
ECONOMIA XAVIER GRAU
DEBAT TONI GÜELL
CULTURA I OCI XAVIER CERVANTES (REDACTOR EN CAP)
ESTILS THAÍS GUTIÉRREZ
MÈDIA ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS XAVI HERNÁNDEZ NAVARRO
LLENGUA PAU DOMÈNECH
FOTOGRAFIA FERRAN FORNÉ
DISSENY RICARD VILADRICH
DISSENY DIGITAL RICARD MARFÀ
ARA TV ALAN RUIZ
DEFENSOR DEL LECTOR ANTONI BATISTA eldefensor@ara.cat 653784787

EDICIÓ DE PREMSA PERIÒDICA ARA, SL
PRESIDENT FERRAN RODÉS
DIRECTOR FINANCER CORPORATIU XAVIER LINARES
VENDES VÍCTOR CABALLÉ
COMERCIAL SERGI GERMÁN
NOUS NEGOCIS ORIOI CANALS
TECNOLOGIA MARC CAMPRODON

DIRECTOR FUNDADOR CARLES CAPDEVILA
C/ PEU DE LA CREU, 5-9 08001 BARCELONA
TELÈFON: 93 202 95 95
ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 93 275 11 10 subscriptions@ara.cat

TEXT LEGAL Edició de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD

DL.: B-42598-2010 ISSN: 2014-010X

EL DIARI D'AHIR
FE D'ERREDES: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat .

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

El model sanitari català no es toca

Hi ha lleis que regulen. I n'hi ha que redefeixen models sencers. L'avantprojecte de llei de gestió pública i integritat del Sistema Nacional de Salut, aprovat en primera volta pel consell de ministres el 10 de febrer, entra en aquesta segona categoria. I quan es redefeixen models, cal ser extraordinàriament precisos: no tot és el mateix. No totes les formes de col·laboració públicoprivada són iguals. No totes responen als mateixos incentius. I no totes generen els mateixos impactes sobre el sistema públic de salut.

Quan hi ha polèmiques sobre contractes sanitaris, investigacions judicials o sospites de males pràctiques –com ha passat a la Comunitat de Madrid–, la resposta política acostuma a ser immediata: més regulació, més control, més restriccions. És comprensible. La integritat del sistema sanitari és un bé col·lectiu que cal protegir. Però legislar a partir de disfuncions concretes sense distingir realitats pot acabar generant un problema allà on no n'hi ha cap.

A Catalunya, el sistema sanitari s'ha construït, en gran mesura, sobre la base d'entitats sense finalitats lucratives, arrellades al territori i integrades estructuralment a la xarxa pública. El model català no s'ha construït sobre concessions mercantils, no és concessionari ni especulatiu: parlem de concertació amb entitats no lucratives com a model de gestió d'un servei públic, una fórmula d'èxit contrastada i reconeguda. I aquesta diferència no és retòrica, és estructural i ha esdevingut clau per vertebrar un pilar fonamental del nostre estat del benestar.

Una peça estructural del sistema. Les fundacions de salut no són un complement del sistema sanitari català. En són una peça central. Aporten entre una cinquena part i un terç dels recursos assistencials i concentren més d'un terç dels professionals sanitaris de la sanitat pública. Parlem d'urgències, d'altres hospitalàries, de llits i de quiròfans. Parlem de capacitat real d'atenció, de serveis a les persones.

Sense les fundacions hospitalàries, set comarques –Alt Empordà, Baix Empordà, Garrotxa, Ripollès, Bages, Vallès Oriental i Alt Urgell– es quedarien sense hospital de referència. Aquesta és la dimensió territorial del debat.

Darrere d'aquest model hi ha institucions amb un fort arrelament i trajectòria,

EUGÈNIA BIETO

PRESIDENTA DE LA COORDINADORA CATALANA DE FUNDACIONS

com la Fundació Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, amb més de sis segles d'història; la Fundació Sanitària Mollet o la Fundació Sociosanitària i Social Santa Tecla, imprescindibles en l'atenció territorial; la Fundació Puigvert, referent en urologia, o la Fundació per a la Recerca i Docència Sant Joan de Déu, motor de recerca i innovació pediàtrica. Són exemples d'un model que combina servei públic, qualitat assistencial i compromís social.

Aquestes entitats reinverteixen íntegrament els excedents en infraestructures, equipaments, recerca i millora assistencial. Són entitats privades que formen part del sistema públic perquè presten servei públic, i ho fan amb obligacions de governança, transparència i control. I no, en cap cas no distribueixen beneficis. Confondre el model de salut català amb fórmules me-

rament especulatives o amb esquemes concessionals purament mercantils seria un error de diagnòstic amb conseqüències reals.

Regular sí, però amb rigor. Catalunya és un país de societat civil organitzada. En l'àmbit sanitari, aquesta tradició ve de lluny: moltes fundacions hospitalàries van néixer per cobrir necessitats socials quan l'administració no podia arribar a tot arreu, i amb el temps es van integrar plenament en la xarxa pública.

Aquest model s'ha desplegat des del 1990 sota la llei d'ordenació sanitària de Catalunya (LOSC), amb sistemes d'avaluació, contractació i control que han garantit qualitat i resultats. No és un model improvisat ni opac. Fins i tot la ministra de Sanitat ha distingit públicament el model català com una fórmula "sana", diferenciada d'altres comunitats.

Des de la Coordinadora Catalana de Fundacions compartim l'objectiu d'enfortir la integritat i la transparència. Però advertim d'un risc: que una regulació pensada per corregir abusos en determinats esquemes concessionals acabi generant inseguretats jurídica sobre un model que funciona.

L'avantprojecte ha de diferenciar amb claredat entre gestió mercantil amb afany de lucre i gestió no lucrativa integrada a la xarxa pública; ha d'evitar que mesures concebudes per frenar disfuncions acabin afectant la concertació amb entitats que malden pel bé comú i sense finalitat lucrativa; i ha de garantir estabilitat normativa perquè el sistema pugui planificar inversions i recursos amb seguretat.

600 quilòmetres, dos models de sanitat. Quan defensem les fundacions de salut no defensem privilegis. Defensem un model d'economia social aplicat a la sanitat pública, la cohesió territorial i la reinversió íntegra en salut. La sanitat catalana és fruit de dècades de compromís col·lectiu entre institucions i societat. És una garantia per a milers de professionals i per a milions de persones que cada dia hi confien la seva salut.

Entre Barcelona i Madrid hi ha poc més de 600 quilòmetres, però en matèria de model sanitari la distància és molt més gran: el que funciona, el que està arrelat i el que posa les persones al centre mereix ser preservat. No per orgull territorial, tot i que també, sinó per responsabilitat amb el país: *Catalunya, un país de fundacions.*

XAVIER BERTRAL

L'avantprojecte de llei ha de diferenciar amb claredat entre gestió mercantil amb afany de lucre i gestió no lucrativa integrada a la xarxa pública